

Lieta T-413/03

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd

pret

Eiropas Savienības Padomi

Dempings — Ķīnas izcelsmes para-krezola imports — Saliktas normālās vērtības aprēķināšana — Blakusproduktu izmaksu ņemšana vērā — Komisijas un Padomes pienākums veikt pārbaudi

Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 13. jūlija spriedums II - 2248

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Iestāžu rīcības brīvība*
- 2. Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Dempinga starpība (Padomes Regulas Nr. 384/96 2. panta 3. punkts, 6. panta 8. punkts un 18. pants)*

3. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Kaitējums (Padomes Regulas Nr. 384/96 6. panta 2. un 8. punkts, 16. un 18. pants)*
4. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Izmeklēšana — Tiesību uz aizstāvību ievērošana (Padomes Regulas Nr. 384/96 20. pants)*
5. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Izmeklēšana — Komisijas rīcības brīvība (Padomes Regulas Nr. 384/96 6. panta 2. punkts)*

1. Tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ.
2. Gadījumos, kad Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība, Kopienu tiesību sistēmas garantēto tiesību ievērošana administratīvajās procedūrās ir vēl nozīmīgāka. Pie šīm tiesībām pieder it īpaši kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un neatkarīgi pārbaudīt visu, kas attiecas uz attiecīgo lietu, administratīvajās procedūrās subjekta tiesības darīt zināmus savus uzskatus, kā arī pienākums sniegt pietiekamu pamatojumu lēmumam.

No tā izriet, ka, kontrolējot iestāžu sniegto vērtējumu, Kopienu tiesai jāaprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras.

(sal. ar 61. un 62. punktu)

Šādā kontekstā, lai gan tirdzniecības aizsardzības un īpaši antidempinga pasākumu jomā Kopienu tiesas nevar izdarīt vērtējumu, kas jāveic Kopienu iestādēm, tām tomēr ir jāpārlicinās, ka iestādes ņem vērā visus apstākļus, kas attiecas uz šo lietu, un novērtē lietas materiālus ar vajadzīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka salikta normālā vērtība ir

noteikta saprātīgi. Šajā sakarā no antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 2. panta 3. punkta skaidri izriet, ka jebkura tajā minētā saliktas normālās vērtības aprēķināšanas metode ir jāpiemēro tā, lai aprēķins būtu saprātīgs; šis jēdziens cita starpā ir skaidri minēts šajā 3. punktā.

ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā par uzņēmuma, uz kuru attiecas antidempinga procedūra, sniegto atbildi, uzskatot, ka no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām nav jāatskaita tā blakusproduktu ražošanas izmaksas, jo tās ir tieši saistītas ar minētajiem blakusproduktiem, otrkārt, Komisija nav norādījusi uz pretrunām uzņēmuma iesniegtajā skaitliskajā informācijā un risinājumā, ko tā vēlas piemērot blakusproduktu izmaksām, un, treškārt, Komisija un Padome galīgās regulas projektā un galīgajā regulā atkārtoja risinājumu attiecībā uz minētajām izmaksām, atsakoties no jauna rūpīgi pārbaudīt šo strīdīgo jautājumu.

No šī pienākuma ievērot rūpību un rūpīgi un neatkarīgi pārbaudīt visus atbilstošus apstākļus izriet, ka, izņemot nesadarbošanos pamatregulas 18. panta nozīmē, iestādēm ir skaidri jāinformē attiecīgais dalībnieks, ja tās saprātīgi nevar pietiekami spriest par jautājumu, kas tomēr tieši attiecas uz normālās vērtības noteikšanu. Šis pienākums atspoguļo pamatregulas 6. panta 8. punktā paredzēto pienākumu cik iespējams pārbaudīt tās informācijas precizitāti, kuru sniegušas ieinteresētās personas un uz kuru ir balstīti iestāžu secinājumi.

(sal. ar 63., 64., 77., 78., 85., 94., 96., 101., 128. un 130. punktu)

No minētā izriet, ka Komisija un Padome nav izpildījušas savu pienākumu rūpīgi pārbaudīt un saprātīgi noteikt normālo vērtību, jo, pirmkārt, Komisija antidempinga procedūras sākuma stadijā

3. Lai gan saskaņā ar antidempinga pamatregulu Nr. 384/96 Komisijai kā izmeklējošai iestādei ir uzlikts pienākums noteikt, vai produkts, ko aplūko antidempinga procedūrā, ir attiecīgā dempinga objekts un vai tas, nonākot brīvā apgrozībā Kopienā, rada kaitējumu, un lai gan tāpēc šī iestāde daļu no pierādīšanas pienākuma nevarētu nodot citam lietas dalībniekam, pamatregula tik un tā nepiešķir Komisijai nekādas pilnvaras,

kas tai ļautu piespiest ražotājus vai eksportētājus, par kuriem iesniegta sūdzība, piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju. Pie šādiem nosacījumiem Padome un Komisija ir atkarīga no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbības, iesniedzot nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā. Šajā kontekstā lietas dalībnieku atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzētajām aptaujas lapām, kā arī vēlāka pārbaude, ko Komisija var veikt uz vietas un kas paredzēta minētās regulas 16. pantā, ir būtiska antidempinga procedūras norises daļa. Risks, ka gadījumā, ja uzņēmumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana, nesadarbojas, iestādes ņem vērā citus datus, nevis tos, kas iesniegti, atbildot uz aptaujas lapām, ir raksturīgs antidempinga procedūrai, un tā mērķis ir veicināt lojālu un cītīgu šo uzņēmumu sadarbību.

Tātad, lai gan Komisijai ir, cik iespējams, jāpārbauda ieinteresēto personu iesniegtā informācija, uz ko balstās tās secinājumi, tomēr, pastāvot šādam pienākumam, ir iepriekš pieņemts, ka lietas dalībnieki sadarbojas ar Komisiju pamatregulas 18. panta nozīmē. Tādējādi atbilstoši šai tiesību normai, ja kāda no ieinteresētajām personām liedz pieeju nepieciešamajai informācijai vai nesniedz to pamatregulā paredzētajā termiņā, vai ievērojami kavē izmeklēšanu,

pagaidu vai galīgos secinājumus, pozitīvus vai negatīvus, var izdarīt, pamatojoties uz pieejamajiem datiem. Tas attiecas arī uz gadījumu, kad ir konstatēts, ka viena no attiecīgajām personām ir iesniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju.

(sal. ar 65. un 87. punktu)

4. Interpretējot antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 normas, kas attiecas uz ieinteresēto personu sniegto informāciju, it īpaši ir jāņem vērā prasības, kas izriet no tiesību uz aizstāvību aizsardzības. Šīs prasības ir jāievēro ne tikai procedūrās, kuru rezultātā var piemērot sankcijas, bet arī tajās izmeklēšanas procedūrās, kuras notiek pirms tādu antidempinga regulu pieņemšanas, kas var skart attiecīgos uzņēmumus tieši un individuāli un radīt tiem nelabvēlīgas sekas.

(sal. ar 66. punktu)

5. Lai gan termiņa, kurā uzņēmumiem, uz kuriem attiecas antidempinga procedūra, ir jāiesniedz atbildes un informācija iestādēm, noteikšana ir pamatota ar

mērķi nodrošināt šīs procedūras labu norisi antidempinga pamatregulā Nr. 384/96 paredzētajā termiņā, iestādēm ir ļoti plaša rīcības brīvība attiecībā uz iespēju ņemt vērā tām ar nokavējumu iesniegtās atbildes un informāciju. Ja šī atbilžu un informācijas ņemšana vērā

neaizskar pārējo lietas dalībnieku procesuālās tiesības un tās rezultātā procedūra netiek nepamatoti pagarināta, to nevar uzskatīt par nelikumīgu.

(sal. ar 67. punktu)